

Posudek bakalářské práce

Marek Danko: Role filmu v kulturní politice Československa 1945-1948, Praha 2018, 55 s.

Třetirepublikové období československých dějin je podle mého soudu interpretačně stále nevytěženým tématem. Tento čas *mezi* se nabízí velmi snadno k automatickému hodnocení jako období pouze přechodné, směřující k nástupu komunistické diktatury v únoru 1948. Ne vždy je přitom snadné ono tříleté období chápat jako svébytný čas, jenž není a priori obtěžkán známým vývojem následujícím. Potěšilo mě proto, že v hodnocené bakalářské práci Marek Danko odolal svodům jasně narýsovaných dějin a třetirepublikovou problematiku kulturní politiky a filmové produkce uchopil právě v její poválečné svébytnosti.

Marek Danko se rozhodl pro téma poutavé, poválečná kulturní politika jako celek představovala zvláštní a dobově podmíněný prostor konkrétních výstupů, produktů, ale i tezí, vizí, promluv. Film jako atraktivní formativní a normotvorné médium se těšil ve své době logické pozornosti. Připisovány mu byly rovněž i politické úkoly a účely. Zcela jistě zajímavé proto bylo sledovat tendenci hlavně komunistické strany angažovat se na poli kulturní a konkrétně i filmové politiky a produkce.

Svou práci koncipoval Marek Danko na pozadí knihy Christiane Brenner *Mezi Východem a Západem*. Ta mu poskytla dostatečné kontextuální impulsy pro promýšlení vlastního kulturně-filmového tématu. Sám pak postupně formuloval nepřekvapivé, ale i zajímavé postřehy. Namísto je samozřejmě zjištění, že třetirepublikový film odpovídal *nastavení tehdejší doby, jejímu společenskému prostředí i lidově demokratické éře*, která ovšem musela, a v tomto bodě posudku začínám oceňovat Dankovu práci, čerpat z časů protektorátních a současně byla svými cíly orientována na budoucnost – chtěla promlouvat v současnosti pro lepší budoucí časy. Film měl být zkrátka již z principu v podstatě výchovně angažovaný a politický, jak ilustruje Danko na výroku Elmara Klose.

Třetirepubliková kulturní politika a v jejím rámci filmová produkce měla tedy na zřeteli nejen přítomnost, nepředstavovala jen nástroj výdělků a momentální zábavy, ale

v potaz brala především očekávanou lidově demokratickou a národně jednotnou budoucnost. Marek Danko správně píše, že již v této době určovala chod ve filmové oblasti komunistická strana, nicméně, a to není rozhodně banální, ba naopak, její snahy a tendence komplikovaly ryze praktické problémy...

Předkládaný text je psán jasně a srozumitelně. Má logickou strukturu, byť pisatel zvolil svéráznou podobu závěru práce. Své výsledné teze a postřehy formuloval ještě v předposlední kapitole, která je tak sama svého druhu závěrem díla. Oceňuji, že Marek Danko vystavěl svou práci na podrobném archivním výzkumu, který pak mohl konfrontovat s přesvědčením dosavadní sekundární literatury. Svůj postup průběžně konzultoval s vedoucím práce a podroboval pravidelným diskuzím v rámci bakalářského semináře.

Předkládanou bakalářskou práci Marka Danka doporučuji k úspěšné obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

V Praze 26. srpna 2018

PhDr. Jan Randák, Ph. D.